

Dosar nr. 2ra-1078/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
(judecător V. Jomiru-Niculiță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători G. Dașchevici, S. Gîrbu și L. Bulgac)

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea
Maria Ghervas
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Anatolii Schițco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolii Schițco împotriva ÎS
„CRIS „Registru” (reorganizat în IP „Agenția Servicii Publice”) cu privire la anularea
ordinului și repararea prejudiciului,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, casată hotărârea din 28 aprilie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La originea cauzei se află cererea de chemare în judecată depusă, la 08 iunie 2016, de
către Anatolii Schițco, reprezentat de avocatul Chirilenco Svetlana, împotriva ÎS „CRIS
„Registru” cu privire la anularea ordinului și repararea prejudiciului (f.d. 5-8, vol.I).

În motivare acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului individual de muncă
nr. 4590 (1339110), încheiat între părți la data de 10 septembrie 2010, Anatolii Schițco a fost
angajat în funcția de Șef al Biroului Înmatricularea transportului nr. 8, mun. Chișinău al
Subdiviziunilor teritoriale a Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor
Auto, fapt confirmat prin ordinul nr. 346 din 10 septembrie 2010 și mențiunile în carnetul de
muncă. Ulterior, în baza ordinului Î.S. „CRIS „Registru” nr. 260-p din data de 27 mai 2015,
reclamantul a fost transferat în funcția de șef al Biroului de Înmatriculare a transportului nr.12
mun. Chișinău, iar în baza ordinului nr. 434-p din 21 august 2015 a fost transferat în funcția

de șef-adjunct al Secției Înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău a Subdiviziunii Teritoriale al Direcției Înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto Chișinău.

Anatolii Schițco a menționat că, în baza ordinului nr. 148-p din 10 martie 2016, a fost concediat din funcția ocupată în legătură cu reducerea numărului de personal, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. a) Codul muncii. Până la adresarea reclamantului în instanța de judecată cu prezenta cerere, conținutul ordinului nr. 148-p din 10 martie 2016 nu i-a fost adus la cunoștință, fiindu-i eliberat la cererea sa doar extrasul din ordin (dispoziție), fără indicarea motivelor de fapt și de drept.

Reclamantul a susținut, că a fost concediat ilegal și că ordinul contestat urmează a fi anulat.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 86 alin. (2), art. 90 alin. (2), lit b), alin. (3), art. 201, art. 206 alin. (1), art. 210, art. 329 alin. (1), art. 330 alin. (1), lit. b), art. 353 Codul muncii, art. 5 lit. k0, o), art. 9 alin. (1), art. 1405, art. 1422, 1423 Cod civil, art. 85 alin. (1) lit. a), 90 lit. i) și art. 96 alin. (1) și alin. (1¹), art. 123, art. 238-242 Cod de procedură civilă.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 148-p din 10 martie 2016, în partea ce ține de desfacerea actului de muncă și eliberarea din funcție a lui Schițco Anatolii din funcția de șef-adjunct al Secției Înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău a Subdiviziunii teritoriale al Direcției Înregistrarea a transportului și calificarea conducătorilor auto și încasarea din contul Î.S. „CRIS „Registru” a Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al RM în beneficiul lui Schițco Anatolii a sumei de 33 187, 89 lei cu titlu de compensare bănească în locul restabilirii la muncă în mărime de trei salarii medii lunare, 121 688, 93 lei cu titlu de salariu pentru lipsa forțată de la serviciu în legătură cu concedierea ilegală din momentul concedierii și până la momentul pronunțării hotărârii, 22 125, 26 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concediere ilegală și absența forțată de la muncă în mărime de 2 salarii medii, 5 000 lei cu titlu de servicii juridice.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată depusă de Anatolii Schițco a fost admisă, fiind dispusă anularea ordinului nr. 148-p din 10 martie 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă în partea în care a fost concediat Anatolii Schițco din funcția de șef-adjunct al Secției înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău al subdiviziunilor teritoriale a Direcției înregistrare a Transportului și calificarea conducătorilor auto și încasarea de la ÎS „CRIS „Registru” în beneficiul lui Schițco Anatolii suma în mărime de 33 187, 89 lei, ca compensație bănească în locul restabilirii la muncă, suma în mărime de 143 814, 19 lei cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, suma în mărime de 11 062, 63 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 193 064, 71 lei. Totodată, s-a dispus încasarea de la ÎS „CRIS „Registru” în beneficiul statului suma de 5 641, 94 lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 147-149, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că pretențiile reclamantului privind anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă sunt întemeiate, având în vedere faptul că ordinul de reducere a statelor din 30 decembrie 2015 a

fost emis cu încălcarea art. 88 alin. (1) din Codul muncii, și anume acesta a fost emis în lipsa unei motivări juridice sau economice privind necesitatea reducerii numărului sau a statelor de personal.

Instanța de fond a mai statuat că de către pârât la emiterea ordinului de concediere nu au fost respectate condițiile prevăzute de alin. (2) art. 88 din Codul muncii, potrivit căruia în cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceleiași an calendaristic. În acest sens instanța a remarcat că, în condițiile în care, Schițco Anatolii a făcut cunoștință cu ordinul cu privire la preavizarea salariaților în legătură cu reducerea statelor de personal la data de 06 ianuarie 2016, ordinul de concediere urma să fie emis în interiorul termenului de 2 luni, adică până la 06 martie 2016 și nu cu întârziere cum a fost în cazul dat.

Totodată, instanța de fond a constatat că au fost încălcate dispozițiile art. 183 din Codul muncii, potrivit căruia angajatorul era obligat să evalueze dreptul preferențial al fiecărui angajat din cadrul structurii lichidate de a fi lăsat la lucru, ținând cont de calificarea și productivitatea muncii acestuia, or, în acest sens oarecare acțiuni din partea pârâtului nu au fost efectuate.

La 15 mai 2017, ÎS „CRIS „Registru” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca nefondată (f.d. 145, vol. I).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 14 decembrie 2017, a admis apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 28 aprilie 2017 și a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea integral ca neîntemeiată (f.d. 224-231, vol.I).

Instanța de apel, în motivarea soluției sale a menționat că concluzia instanței de fond vizavi de temeinicia pretențiilor înaintate de Schițco Anatolii, este una incorectă, deoarece contravine circumstanțelor de fapt stabilite, rezultă din aprecierea greșită a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Raportând circumstanțele de fapt la prevederile normelor legale relevante, instanța de apel a constatat, că toate condițiile impuse prin lege au fost respectate de către întreprinderea-pârâtă la concedierea reclamantului din funcție.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Schițco Anatolii, la 26 februarie 2018 , a declarat recurs împotriva decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Recurentul făcând trimitere la art. 431 alin. (1), art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă a solicitat admiterea cererii de recurs cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În argumentarea celor solicitate, recurentul a invocat că la emiterea deciziei, instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

A susținut recurentul că instanța de apel la examinarea cauzei civile nu a examinat și nu elucidat pe deplin importante circumstanțe ale speței, iar motivarea soluției este bazată pe probe care nu au fost administrate de către instanța de judecată.

La 08 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 13, vol. II).

La 24 mai 2018, IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință asupra recursului, prin care a menționat că recursul declarat de Schițco Anatolii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă și urmează a fi respins.

Totodată, intimatul a remarcat că argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, fără indicarea încălcărilor esențiale sau aplicării eronate a normelor de drept material.

În susținerea poziției sale, intimatul a mai indicat că instanța de apel corect a constatat că angajatorul a respectat procedura de concediere prevăzută de art. 88 Codul Muncii, și mai cu seamă cu respectarea termenului de preavizare în legătură cu reducerea statelor de personal, de 2 luni. Indicând în acest sens că Schițco Anatolii a fost concediat la 12 martie 2016, în baza ordinului nr. 148p din 10 martie 2016, în condițiile în care reclamantul a făcut cunoștință cu ordinul nr. 2p din 04 ianuarie 2016, cu privire la preavizare în legătură cu reducerea statelor de personal la data de 06 ianuarie 2016, adică în interiorul termenului prevăzut de alin. (2) art. 88 Codul Muncii al RM.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2018, recursul declarat de Schițco Anatolii a fost considerat admisibil (f.d. 27, vol. II).

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul judiciar constată că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei la 24 ianuarie 2018 (scrisoarea nr. 948 anexată la materialele dosarului, f.d. 232), astfel recursul declarat de Schițco Anatolii la 26 februarie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Potrivit art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a considerat că examinarea recursului este posibilă fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând recursul declarat de Schițco Anatolii împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, studiind materialele dosarului și raportând cele constatate la prevederile legale care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să admită recursul, să

caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe din următoarele raționamente.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Verificând, în limitele invocate în recurs și pe baza referinței depuse, legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, Colegiul constată următoarele temeuri de admitere a recursului.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Din materialele dosarului se distinge cert faptul că, în prin contractul individual de muncă nr. 4590 (1339110) din 10 septembrie 2010 și ordinul nr. 346p din 10 septembrie 2010, Schițco Anatolii a fost angajat la ÎS „CRIS „Registru”, în funcția de șef al biroului de înmatriculare nr. 8 din mun. Chișinău al subdiviziunilor teritoriale a Direcției înregistrare a Transportului și calificarea conducătorilor auto (f.d.12-15, vol. I).

Ulterior, între părți au fost încheiate acorduri adiționale la contractul individual de muncă nr. 4590(1339110) din 10 septembrie 2010, prin care salariatul a fost transferat în funcția de șef al Biroului de înmatriculare a transportului nr.12 mun. Chișinău, iar prin ordinul nr. 434p din 21 august 2015, reclamantul a fost transferat în funcția de șef-adjunct al Secției înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău a subdiviziunii teritoriale ale Direcției înregistrarea a Transportului și calificarea conducătorilor auto (f.d.86-88, vol. I).

Prin ordinul nr. 2p din 04 ianuarie 2016, ÎS „CRIS „Registru” l-a preavizat pe reclamantul Schițco Anatolii despre reducerea funcției de Șef-adjunct al Secției înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău a DÎTCCA. Ordinul nr. 2p din 04 ianuarie 2016 a fost adus la cunoștința reclamantului la data de 06 ianuarie 2016, contra semnătură (f.d. 90, vol. I).

Din materialele dosarului judiciar se mai constată că, la 10 martie 2016, în temeiul ordinului nr. 148p Schițco Anatolii a fost concediat din funcția de șef-adjunct al Secției înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău, a subdiviziunii teritoriale ale Direcției înregistrarea Transportului și calificarea conducătorilor auto, în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, adică în legătură cu reducerea funcției respective.

Invocând ilegalitatea ordinului de concediere, cât și încălcarea procedurii de emiterea a acestuia, Schițco Anatolii a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a admis integral acțiunea înaintată de Schițco Anatolii, iar instanța de apel prin decizia

din 14 decembrie 2017 a casat hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Schițco Anatolii a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluziile instanței de apel neîntemeiate, rezultate din aplicarea eronată a normelor de drept material, fapt ce constituie temei de casare a hotărârii judecătorești.

Conform art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

Art. 88 din Codul muncii, prevede că, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) și c)) doar cu condiția că:

- a) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal;
- b) va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse;
- c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia);
- d) va reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante;
- e) va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul;
- f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă;
- g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate;
- h) se va adresa organului sindical în vederea obținerii acordului pentru concediere, în modul prevăzut de prezentul cod;
- i) în cazul în care reorganizarea sau lichidarea unității presupune reducerea în masă a locurilor de muncă, va informa în scris, cu cel puțin 3 luni înainte, despre acest lucru organele sindicale din unitatea și ramura respectivă și va iniția negocieri în vederea respectării drepturilor și intereselor salariaților. Criteriile vizînd reducerea în masă a locurilor de muncă se stabilesc prin convențiile colective.

Alin. (2) al aceleiași norme legale stipulează expres că, în cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceluiași an calendaristic. În termenul de preavizare nu se include perioada aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii și în concediul medical.

Așadar, desfacerea contractului individual de muncă pe motivul reducerii numărului sau a statelor de personal din unitate este valabilă în următoarele condiții: - reducerea numărului

sau a statelor de personal să aibă loc real. Acest fapt urmează a fi confirmat prin ordinul cu privire la reducerea numărului de personal și aprobarea noilor state de personal. Se reține că noile state de personal urmează a fi aprobate până la începerea evenimentelor ce țin de reducerea numărului de personal; - salariatul nu are dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru. Atunci când se decide cu privire la dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru urmează a se lua în considerare prevederile art.183 Codul muncii. În cazul în care mai mulți salariați pretind la un post vacant, atunci regula dreptului preferențial nu se va aplica. În acest caz numai angajatorul este în drept de a decide cui din salariații care urmează a fi concediați în legătură cu reducerea numărului de personal din unitate să-i propună prin transfer funcția vacantă, ținând totodată cont de cerințele art.49 alin.(1) Codul muncii privitor la specialitatea, profesia, calificarea, funcția candidaților; - salariatul a fost preavizat despre reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate cu 2 luni înainte de reducere, acordându-i salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; - desfacerea contractului individual de muncă a fost făcută cu consultarea prealabilă al organului sindical din unitate (art.87 CM).

Raportând prevederile legale precitate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de fond, potrivit căreia ordinul nr. 148p din 10 martie 2016 urmează a fi anulat, din motivul că este emis contrar prevederilor art. 88 alin. (2) Codul muncii, acesta fiind emis după expirarea termenului de 2 luni din momentul aducerii la cunoștința salariatului a ordinului nr. 2p din 04 ianuarie 2016 cu privire la preavizarea salariatului în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

În această ordine de idei, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată și eronată concluzia instanței de apel potrivit căreia la emiterea ordinului contestat, au fost respectate de către pârât cerințele alin. (2) art. 88 Codul muncii, cu constatarea faptului că termenul de preavizare de 2 luni s-a finisat la data de 10 martie 2016, în condițiile în care a luat cunoștință, contra semnătură, cu ordinul nr. 2p din 04 ianuarie 2016 „Cu privire la preavizarea salariaților în legătură cu reducerea statelor de personal” la data de 06 ianuarie 2016.

Or, din analiza actelor anexate la dosar, rezultă cu certitudine că, în circumstanțele în care ordinul de preavizare din 04 ianuarie 2016 a fost adus la cunoștința lui Schițco Anatolii, contra semnătură la data de 06 ianuarie, termenul de preavizare expiră la data de 06 martie 2016, contrar constatărilor făcute de instanța de apel, care indică eronat expirarea termenului de preavizare la 10 martie 2016.

De asemenea, instanța de recurs reține ca întemeiată concluzia instanței de fond prin care conchide încălcarea de către pârât a dispozițiilor art. 183 Codul muncii, potrivit căruia angajatorul era obligat de a evalua, în conformitate cu art. 183 Codul Muncii, dreptul preferențial al fiecărui angajat din cadrul unității lichidate de a fi lăsat la lucru, având în vedere calificarea și productivitatea muncii acestuia, precum și criteriile indicate la alin. (2) art. 183 Codul Muncii, în cazul stabilirii unei egale calificări și productivități a muncii.

Or, de către instanța de fond corect a fost constatat că careva acțiuni din partea angajatorului privind aprecierea preferențialității dreptului reclamantului de a fi lăsat la lucru nu au fost efectuate, iar procedura de preavizare nu a fost precedată de care măsuri spre respectarea dreptului preferențial al salariatului de a fi lăsat la lucru.

Iar, în conformitate cu art. 89 alin. (2) Codul muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

Subsecvent, luând în considerare faptul că instanța de recurs a constatat ca întemeiată concluzia instanței de fond privind anularea ordinului nr. 148-p din 10 martie 2016, în partea ce ține de desfacerea actului de muncă și eliberarea din funcție a lui Schițco Anatoliei din funcția de șef-adjunct al Secției Înmatricularea transportului nr. 7 mun. Chișinău a Subdiviziunii teritoriale al Direcției Înregistrarea a transportului și calificarea conducătorilor auto, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiate și concluziile instanței de fond privind admiterea pretențiilor privind încasarea din contul Î.S. „CRIS „Registru” a Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al RM în beneficiul lui Schițco Anatoliei a compensației bănești în locul restabilirii la muncă în mărime de trei salarii medii lunare, a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în legătură cu concedierea ilegală din momentul concedierii și până la momentul pronunțării hotărârii, prejudiciu moral cauzat prin concediere ilegală și absența forțată de la muncă în mărime de 2 salarii medii, precum și cheltuielile pentru servicii juridice.

În susținerea poziției sale, instanța de recurs relevă prevederile art. 90 Codul muncii, în conformitate cu care, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în:

- a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă;
- b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.);
- c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

În locul restabilirii la locul de muncă, părțile pot încheia o tranzacție de împăcare, iar în caz de litigiu – instanța de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensație suplimentară la sumele indicate la alin.(2) în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare ale salariatului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma circumstanțelor indicate și a normelor de drept citate, instanța de recurs consideră că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 este neîntemeiată, fiind adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și urmează a fi casată.

Totodată, luând în considerare că concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii integrale a acțiunii este justă, având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, cu stabilirea corectă a situației de fapt și de drept în cauza dată cu adoptarea unei hotărâri întemeiate și legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Schițco Anatolii, de a casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Anatolii Schițco.

Se casează decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolii Schițco împotriva ÎS „CRIS „Registru” (reorganizat în IP „Agenția Servicii Publice”) cu privire la anularea ordinului și repararea prejudiciului, cu menținerea hotărârii din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Victor Burduh

Luiza Gafton